

Arrest

nr. 62 541 van 31 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 29 december 2009, verklaart er zich op 30 december 2009 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 23 februari 2011, verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Darra Adam Khel. Uw familie zou een wapenhandel hebben. Jullie zouden wapens naar het buitenland geëxporteerd hebben. In naam van uw bedrijf nam u deel aan tentoonstellingen. Jullie zouden o.a. aan het Pakistaanse leger geleverd hebben. In 2008 zou u als onderdeel van de beveiliging deelgenomen hebben aan een tentoonstelling. U zou hiertoe toestemming gekregen hebben van de “ISI” (Inter Services Intelligence). Gezien de contacten tussen het leger en uw bedrijf, zou uw oom als hoofd van het bedrijf bedreigd zijn door de taliban. In december 2008 zou hij vermoord zijn door de taliban. Enkele maanden voordien zou

ook u eenmaal bedreigd zijn. U zou samen met verschillende jongeren uit de regio besloten hebben om een lokale strijdgroep op te richten die zou patrouilleren. Op de dag dat de plannen uitgewerkt zouden worden, zou jullie vergadering door een bomaanslag getroffen zijn, waarbij vele slachtoffers vielen. Uit angst zou jullie strijdgroep dan ook nooit van de grond geraakt zijn. Na de dood van uw oom zou u samen met een neef de bedrijfsleiding in handen hebben genomen. In oktober 2009 zou het leger uw huis omsingeld hebben. Ze zouden uw twee broers en drie neven gearresteerd hebben. Uw neef, die samen met u bedrijfsleider was, zouden ze doodgeschoten hebben. Het leger zou vernomen hebben dat jullie handel dreven met de taliban maar hier zouden geen bewijzen voor gevonden zijn. Hierop zouden alle arrestanten diezelfde dag nog vrijgelaten zijn. Toen uw familie navraag deed bij het leger, bleek het doden van uw neef een vergissing te zijn. U zou zich echter niet veilig hebben gevoeld voor het leger. U zou naar Karachi gegaan zijn. U zou vernomen hebben dat de taliban een dreigbrief gericht tegen u op het huis van uw oom in jullie thuisdorp hadden gekleefd. Daar u zich onveilig voelde voor zowel het leger als de taliban, zou u besloten hebben om Pakistan te verlaten. In december 2009 zou u een vlucht genomen hebben vanuit Islamabad. Op 30 december 2009 diende u in België een asielaanvraag in. U baseerde zich hierbij op volgende documenten: zakelijke contracten, zakenkaartjes, Belgische medische attesten, uw lidkaart van de handelskamer, uw studiedocumenten, uw domiciliëring, uw huwelijksakte, foto's en wapenbrochures."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker kon zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk maken. Hij legde immers zowel over zijn vrees voor het Pakistaanse leger als over zijn vrees voor de taliban vage verklaringen af. Bovendien kon hij zijn beweringen niet met documenten staven;
- de commissaris-generaal erkent dat verzoekers regio van afkomst gekenmerkt wordt door een lokaal conflict tussen religieuze extremisten en het Pakistaanse leger. Het gaat hier echter om een uiterst lokaal conflict dat verzoeker had kunnen vermijden door elders in Pakistan te gaan wonen. Verzoeker beweerde immers verschillende maanden probleemloos in Karachi doorgebracht te hebben.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om hem als vluchteling te erkennen of hem subsidiaire bescherming te verlenen. Verzoeker stelt dat zowel de taliban als de Pakistaanse overheid hem met de dood bedreigden omdat ze allebei vermoedden dat hij wapens aan hen levert. Hij stelt dat de taliban zijn oom gedood hebben en het Pakistaanse leger zijn neef. Verder stelt hij dat er in zijn regio een conflict heerst tussen religieuze extremisten en het Pakistaanse leger.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn asielrelaas herhaalt zonder de motieven van de bestreden beslissing te betwisten. De Raad is van mening dat de commissaris-generaal terecht geoordeeld heeft dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad sluit zich dan ook aan bij de motieven van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER